

Una visió de Déu a propòsit del llibre 'Monges' (Ed. Fragmenta)

LAIA DE AHUMADA

ARENYS VIDA PARROQUIAL
NÚM.728-729

En una entrevista em preguntaven, a propòsit de *Monges*, quina imatge de Déu tenien les vint monges entrevistades en el llibre. La pregunta em va semblar agosarada, ja que, com Mestre Eckhart, sento que Déu "no és ni això ni allò, és no-res i és alguna cosa", i que no es pot definir si no és amb paradoxes, que al capdavall són mers intents d'explicar allò que és inexplicable. I aquest llibre és ple de paradoxes, però hi ha un fil que les enfila i els dóna contingut: és l'actitud d'obertura a Déu i d'entrega als altres des de diferents àmbits de treball, que tenen aquestes dones. Un Déu que, per a elles, és sinònim de plenitud, de comunió amb tot; un Déu Amor, amb majúscules, que viuen en la seva pròpia vida i amb les persones que les envolten.

Totes les monges entrevistades estan convençudes de l'existència de Déu perquè parteixen d'una experiència profunda que els va canviar la vida, quelcom que no poden definir però que saben que és cert; una certesa que va més enllà de les fronteres de les creences i dels dogmes. Carme Sardà intenta explicar-nos-ho: "Creure sembla

que sigui una cosa del pensament i jo d'això no en sé res; en canvi, del cor, sí, perquè tinc necessitat d'un amor que no falla, d'una plenitud que es troba dintre... la plenitud és igual a res. No és cap cosa, és una absència, és molt difícil d'explicar."

Déu forma part del seu desig profund, d'allò que dóna sentit a la vida, d'aquell Fons que és la causa d'un anhel que elles anomenen veu interior, consciència, llibertat, força que les empeny, que les habita..., i que els compromet la vida i les convida a implicar-se en el món. "És una força que et porta, que no saps ben bé què és, però que t'atreu", diu Catalina Terrats.

Aquestes dones se senten molt estimades per Déu i tot el que diuen és dit amb el cor de l'experiència: "Jo sé que la meua vida ha sortit de Déu i tornarà a Déu. Jo sé que no moriré. En tinc la profunda convicció", afirma Griselda Cos.

Són dones singulars, que són monges, amb unes vides viscudes amb plenitud i que han esdevingut, per a molts lectors, lluernes en aquest moment epifànic, d'intensa recerca espiritual per camins invisibles, que estem vivint.